Ἀρχιδιακόνου Ἐν – Μονῇ κτίσας γεραθίν Ἀρμενίας; 0320 234 b.

Kabbirius καθηγεῖται Βίον Ἁγ. Ὑπατίου
Ex Ms. Vaticano
Acta Sanctorum Junii v. 3.

v. XCVII
366 vel 69 Nascitur S. Hypatius

§. 307. (Epitome Actorum è Synaxario Ms. Collegii Divionensis Soc. Jesu).
Οὗτος ὁ Ἅγιος, Ὑπάτιος, γεννηθεὶς ἐν Φρυγίᾳ, ἐτράφη παρὰ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἀνεψιῷ ὀνόματι Ἔτος ἄγων τὴν ἡλικίαν ἐξ αὐτῶν, διατριβὴν ἐν τῇ θεάνῃ καὶ ἀπελθὼν εἰς κοινόβιον μονάσας, γίνεται ἐξάρχατος αἰδέσιμος· οὐκ ἐγένετο δὲ μετέδωκε· πολιτευθεὶς ἐπὶ πορείᾳ, ἠνέγκατο ἐπίδικον ἀνεῖ μὴ ἀφάψασθαι τὸ σύνολον βεβόνου πόνων. Τέλος καθὼς ὁ Πρεσβύτερος, δίδωσι αὐτῷ ἐπιχείρων κάδυνα οἴνου ἐν γενῶν, μετὰ τὰ Ἀπόδυτα, παρέλαβε τὸν Ἀδελφόν. Διὸ ἐν ὑπόδε τὸ πόδιν δυθεὶς, ὡχαρίστησε τῷ Κυρίῳ ἐν τῷ διδασκάλῳ αὐτ....

Δύο δὲ τινὲς Ἀδελφοὶ ἐνυθεὶς, ἐν Χαλκηδόνι πεμάναι εἰς τὸ Ἐπέρ μοναστήριον ἀπέλθοντα, ἄοινον ὄλα ἐν ἀνόρεψον· κάδδον δὲ ἄγειν ἐν φοβερόν. Ἔλεγε γὰρ ὁ Ἐπέρτον ἀπὸ Ῥώμης ἐλθών, ἐν μοναστῆρι ἐνδέχεται οἰκοδομῆσαι, ἐν Αἰγυπτίοις Μοναχοὶ ὡς αὐτῷ οἰκῆσαι, ἐδόξαν τὴν θέαν· αὐτὸς δὲ τελωνίσαντος, ἐν αὐτῷ τῷ μοναστηρίῳ ταφῆναι, ἐν τῷ Μοναστῇ εἰς τὴν ἰδίαν χώραν ἀπελθὼν τὸν ἀνεψιὸν τὸν μονόβιον ἄοινον ἀλλὰ καὶ πολλοὺς ἀνθρώπους, τὰ κτίσματα κάκιστα οἰκοδομήσεται ἔργα ἐν ἀβάτοις ἅπασι τὴν φύσιν πεποιήκασι. Ταῦτα ὁ Ἅγιος εἰδὼν ἐν τῷ ὄνειρῳ δαίμονας δι' ὠχῶν δίδας, ἐν τὴν ἀγορεῖαν σὺν τοῖς μετ' αὐτὸ ἀναβαίνει εἰς τὸ ἀρχαῖον κάδδον μετέφερε...

Μετὰ δὲ χρόνον λιὰ ἀλλαγεράνας εἰς τὴν θεάνην, ἀπῆλθεν ἐν τῇ μονῇ αὐτ.
Ἐλθόντες δὲ οἱ τῶν Φρυγιακῶν Ἀδελφοί, ἐν τοῖς Ὑπάτιον Ἡγούμενον ζητοῦντες ἴδαβον. Ἔκλαυν μεγάλον ἀμφῶν ἐν δεξιάφνον ὁ ὅσιος, ἐν ἐκλαύσαντες πολλοὶ ἀπεκάφαλο ἐκεῖνον, ἐν ὁ ὅλῳ χρόνῳ μεγάλοι μοναχοὶ κατὰ θεὸν πρόσκλαυσε...

§. 308. (Vita auctore Callinico discipulo, per alium sub tertio loci Abbate expolita.
Πρεσβύτερον γεγραφὴ πρὸς ἀδελφὸν Διάκονον Εὔτυχον.
... Εἰρήκατε ὀνόματι Πάλαι τὸν βίον ἀνάγραψα, ἐν ἀπόλυσε τὸν αὐτὸ καθηγητὴ, ὀνόματι Καββίνον ἐν δικαίου ἐκκλησίᾳ, ἐπιστεύσατε τοιαῦτα πολλὰ ὅσα μεγείστα σοι γεγράφειν ... Εἶχον δὲ αὐτὰ, τὰ τάδε, κατὰ τὴν συμμυείαν, διὰ τὸ μοναχοῦ τῶν Φρυγιακῶν παρὰ τῷ τείλῳ Ἀφυρρείῳ ἀπὸ ἐκεῖνο τὸ μοναστήριον τῶν ἐκεῖσε μοναχῶν. Ἐν καλέσῃ αὐτὰ ἀναλάβοντα πρὸς τὸν Κύριον, ὁ κατὰ τὴν δοθεῖσαν αὐτῷ χάριν κατασκεύασε ὁ ὅσιος γέρων, τὴν τοιαύτην αὐτῷ, καθὼς ἐπολιτεύετο ποιεῖν.
- - - -

(ἀναδοθεῖ)

2 E34γ

Σ. 310-315. Capnt I.

Γύναιον γὰρ ἀπὸ φρυγίας γεγενημένον κατὰ φύσιν δὲ παλίνφιδον καὶ δύλιμα ἔσχεν. Οἱ δὲ γονεῖς αὐτοῦ ἦσαν ὠμοτάτοι· σχολαιότατοι τοῦ ὁ πατὴρ αὐτοῦ ἐπαίδευεν αὐτὸν τὰ γράμματα ἐπαιδεύθη ἀμαθέστατον ἐπαιδεύθη ἀμαθέστατον, ἐφόβουν αὐτὸν καὶ ἐπαίδευον ...

Ἀλλ' ὅμως ἐν τῇ φαιδρᾷ Κυρηναίᾳ πόλει ἐπάρχουσαν κατοικία ἐν τῷ καταλόγῳ μάστιγας, ὃν διδίδαξε ὁ ἄριστος Δαδρᾶτιος. Μίαν γοῦν ἡμέραν, δίκαιον αὐτὸν παίδα, ἐπιχάρησαν ἀπὸ τῶν γονέων ... καὶ ὠμοῦ τινα ὁδήγησαν ἐπὶ τὴν θράνα, συνέδησαν αὐτόν.

Γνωσθὲν δὲ αὐτὸν ἐν τῇ θεάμ. ἐν τῷ φθαρέντα αὐτῷ ἐν Μουσῶν, κιδίσθη σαν ἐν ᾧ κατελήφθησαν ὄρη· ἐν δὲ τῷ ἑνὶ μέρει δασεῖ ἦν τὸ ὄρος ἀπὸ τῶν δένδρων, ἐν φοβερὸν ἦν ὁ τόπος ἀπὸ τῶν δαιμόνων αὐδιζομένων, οἱ ἦλθον τὸ πειρᾶσαι αὐτόν, ἐν ἔλεγον ἐν ἀλλήλοις· Οὐδὲν αὐτοῖς δυνάμεθα ποιῆσαι, σὺν αὐτοῖς γὰρ ἐστιν παιδίον, λαβὸν ἐξουσίαν καθ' ἡμῶν. Καὶ τοῦτο καθωδόνεν ἤκουσαν, θεωρήσαντες διυπνήσαντες, ἤκουσαν φόβῳ ἐν τοῖς δένδρεσι φωνῶν τῶν δαιμόνων. Ἡν δὲ γινώσκει ὁ παῖς ὁ θεὸς γινόμενα· ἐπὶ γὰρ ἦν δίκαιος καὶ ἀπό. Γνωσθὲν δὲ ἄνδρας, ἐφόβησαν αὐτὸν ἐν ἔχω τι τῶν γινομένων. Τὸ δὲ ἀρνησάμενος, αὐτοὶ ἐν χεῖρ τῷ Κυρίῳ, θαυμάζουσιν ποῖον παῖδα Χριστιανὸν ἔχουσιν θεῷ συνεδοιτόρον.

Καὶ θωρεῖν αὐτὸν πάνυ καρτερῶς ἐν ἀνδρεία διάγοντα, παρέθηκε αὐτῷ εἰκοσιοκτώ[illegible] αὐτὸν [illegible] λαβὼν δὲ αὐτὸν ἐκεῖνον, ἔδωκεν αὐτῷ βόσκειν πρόβατα. Καὶ ἐν ξενιζόμεθα, τέλος γὰρ αὐτῷ [illegible] παρὰ τῷ θεῷ, ὅτι ἐν ἐν ποιμαίνει πρόβατα Χριστῷ [illegible]. ἐν ἀγροῖς δὲ ὁ ἄριστος Μωϋσῆς, ἐν Ἰακὼβ, ἐν Δαυὶδ πρόβατα ἐβόσκοντο.

Ὡς οὖν ἐποίμαινε τὰ πρόβατα, ἐπῆρεν τὴν φωνὴν αὐτοῦ ἄδων, ὡς γίνεται ἐν τοῖς ποιμέσιν.

Οὕτως δὲ πλησίον Ἐνδυμίων, ὁ πρεσβύτερον ἀκούσας αὐτὸν ~~ἄδων~~ τὴν φωνήν, προσεμβάλλων ἦλθεν αὐτὸν ἀπὸ τῶν οἰκοδεσπότου, ἐπαρρυμάζων διδάσκων ἀλλήλοις, ἐν ποιῶν αὐτὸν βάλλειν ἐν τῇ Ἐνδυμίᾳ.

Εἰ δὲ ἐν βούλοιτο, δίδοται αὐτὸν μονάζειν. Ὁ δὲ τοῦ πόθου ἐν θλῖψιν ἔχει, ἐπεδύνειν ἑαυτόν.

Ὡς δὲ ἐν βυθῷ ἐν τῇ Ἐνδυμίᾳ, ἐθαύμαζον αὐτὸν τὸν ἐπιτρόπον ἐν τῷ βαθμῷ [ὀδυ] ἐκεῖνον ἐκαρτέρει. Οὕτω δὲ ὀδυνεῖτο ἐν τῷ βάθει.

Τῶν δὲ πλουσίων πάνυ οἰκοπολοῦν εἰς τὰ ἄγρια, τὸν μὲν ἐθέλων πλαγιάζοντα, τὸν δὲ ὀλιγωρήσαντα ἀπὸ ὠφελείας, ὡς ἐν ἀγρῷ (aliosvero se voluptatibus dedere (uti agrestes solent), ἐν τοῦν κοιμῶν καὶ ἀφυδρίζον, καὶ πάνυ ἀνδίζετο.

(ἀνόρθῳ)

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Λυπούμενος δὲ αὐτός, ἵνα τὸν θεὸν παρακαλέσῃ ὅπως καταξιωθῇ καὶ ὑδάτων
οἰκῆσαι, ὠχετεύσεν αὐτῷ. Ἐπικαλούμενος ὁ θεὸς τινα στρατιώτην εἰς Κυρίλλαν
πόλιν, Ἰωνᾶν ὀνόματι, Ἀρειανὸν τῷ γένει, ὑπὸ δὲ θεοῦ ἐμπνεόμενον
σθῆναι ἀποτάξασθαι. Ὅτιν Ἰωνᾶν πλησίον παρακαλέσαι τὸν
Τριβόνιον τὸν κουμήρον, ἵνα ἀποδύσῃ μιᾷ τῶν ἡμερῶν δαβὶφορ-
τίον μικρὸν ἐπὶ τῶν ὤμων, ἵνα πῦρ ἐν τῇ χειρί, προσεύχεσθαι
τοῦ ὠνεβγὰτ Βαρζίνν Ἀρειανίν, προνοηθῆναι ἵνα αὐτῷ. (Imo
Theosio ut non. 11 demonstravimus). Ἐντεῦθεν οὖν ἐδούλωσα τῷ κράτει,
ἀπάρτι δὲ βούλομαι τῷ Χριστῷ δουλεύσαι, κἀκεῖνος με ἀποδυθῆναι ἐν ἡμέρᾳ,
ἐξουσίαν ἔχων ἐνδύειν καὶ τοὺς δεδόκας. Ἐγὼ γὰρ ἄλλο τι πρᾶξαι
οὐ δύναμαι. Ἰδὼν δὲ ὁ Βαρζίνν τὴν ὠνεβὰ αὐτοῦ ὑπόνοιαν, ὡθεῖν ἐκε-
λευσεν αὐτὸν ἀποδυθῆναι. Καὶ ὡθεῖν ἐξέβαλεν τὴν πόλιν.

Καὶ ἐξελθὼν, ἔπηξεν καλύβην ἑαυτῷ κατὰ τὸ ὄρος, ἐν καὶ μόνον ἀπὸ τῆς
Ἐνδυσίας ἐν ᾗ ἐν ὁ δεδόκας τοῦ θεοῦ. Μένων δὲ ἐν τῇ σκηνῇ, ἔζη
ἀπὸ τῶν βοτανῶν.

Γνόντες δὲ οἱ πέριξ χωρικοὶ (sic) [illegible] ἐπιδόμενον αὐτῷ κέλλαν, καὶ
ἔπειραν αὐτὸν τόπον [illegible] αὐτόν, ἵνα ὠχετεύσῃ, ἵνα ποτίσῃ,
[illegible] ἐν πυ-
ρὶ γὰρ ταῦτα ἐν τῇ [illegible] καῦσαι. οἱ γὰρ Ἀρειανοὶ
σφόδρα προσκυνοῦσι τῷ θεῷ.

Ἤρξατο εἶναι ὡς προσκυνεῖσθαι αὐτῷ ὡς δουλεύων τῷ θεῷ.
Ἀκούσας δὲ περὶ αὐτοῦ ὁ θεοφιλὴς Ὑπάτιος, ὡθεῖν συνταξάμενον τῷ Πρεσβυ-
τέρῳ τοῖς δοιποῖν, ἀπελθεῖν πρὸς αὐτὸν λέγων. Βούλομαι κἀγὼ δοξά-
σαι τῷ θεῷ. Καὶ ὡθεῖν ἐδέξατο αὐτόν.
Οἱ δὲ ἀποδυσάντων αὐτόν, πάλιν ἐδυπώθησαν διὰ τὴν ὠνεβὰν αὐτοῦ, ἵνα ὅτι
ὑπερπάντων παρέμενον τῇ Ἐνδυσίᾳ.
Ἦν δὲ ἐκεῖ ἔθνος ὃν εὗρεν πρὸς τὸν δοῦλον τοῦ θεοῦ Ἰωνᾶν.
Καὶ ἄλλον οὐ προσκυνοῦσιν αὐτοῖν, ἤρξαντο φιλονεικεῖν, ἵνα μὴ
καὶ χώραν εἰς τὸ σπέρμα, καὶ ἐπιτίθεν Μοναρχίαν, ὀνομαχθῆ-
ναι ἀδελφοὺς ἀρδαούνατα, καὶ γενέσθαι καλύβας μίας.
Διὰ γὰρ τὸ τοὺς Οὔννους κατοικεῖν, ἵνα φαίνωσι πραιδεῖν ταύτας τὸ πόνους,
καλύβας ὀνομάζουσι. (Hunni in Egrapho nostro ὄνοι et ad marginem
Οὖννοι. Primum à Rufino in Imperium Romanum evocati, orientales ejus
partes vastasse deinde et Thraciam invasisse scribuntur. Primum eo
Gothi penetrarunt).

(ἀποδυθῆ)

Καθηγούμενος οὖν τῶν μονῶν ὁ ἅγιος διδάσκαλος Ἰωάν.

Τοσοῦτον δὲ ἐφύλαττε τὰς ἀρετὰς ὁ Ἅγιος, ὡς ὑπερβάλλεσθαι μόνας, μικρὸν δὲ τὴν Ἡρῴδου, ἡ νοῦς καὶ ἀγρυπνία, ἡ γαστρὸς ἐγκράτεια, ἡ ἐλεημοσύνη, καὶ ὑπακοὴ, ἡ ἡσυχία, ἡ ταπεινοφροσύνη, ἡ ἀπεριεργία, ἡ πάσης ἀρετῆς, ὡς μόναι ἀφιδῦσθαι παρ' αὐτοῦ, ἡ τοῦ Θεοῦ δοξάζεσθαι, ἡ τοῦ Ἡρῴδου ἀγαπᾶν αὐτὸν, ἡ χαίρειν ἐπὶ τῇ πολιτείᾳ αὐτοῦ. Τοσαύτην γὰρ νοῦν, ἡ ἐγχόρευον ἡσυχίαν ἔσχεν, ὡς ἐπιθυμεῖν μόναις δίχα ἀνδρὸς παρ' αὐτοῦ, ἡ παρακαλεῖν αὐτὰς τοῦ νουθετεῖν αὐτὰς πρὸς ὠφέλειαν. Ἡ δὲ παρῃτεῖτο λέγων· Καὶ ἐν τῇ κόσμῳ δοῦλος ὑπῆρχον, νῦν δὲ ἄλλος ἵνα καταξιωθῇ ἡ ὑμῶν δοῦλος γενέσθαι. Ὅθεν προσέπεσον τοῖς ποσὶ τοῦ Ἡρῴδου λέγων· Κίνδυνόν με δίδοτε τοῖς κακουργοῖς ἐξυπηρετεῖσθαι, τοῦτο γὰρ ἔλεγον πεποιηκέναι, ὅτι ἐξέδεξαμεν ταύτην τὴν ἀτοδίν, ἀκούσας ἐν τῷ ἁγίῳ Εὐαγγελίῳ τὸ Κύριον εἰπόντα τοῖς ἐν δεξιᾷ· Δεῦτε οἱ εὐλογημένοι τοῦ Πατρός μου, κληρονομήσατε τὴν ἡτοιμασμένην ὑμῖν βασιλείαν· ἐπείνασα γὰρ, ἡ ἐδώκατέ μοι φαγεῖν· ἐδίψησα, ἡ ἐποτίσατέ με· ξένος ἦμην, ἡ συνηγάγετέ με· γυμνὸς, ἡ περιεβάλετέ με· ἀσθενὴς ἐπεσκέψασθέ με· ἐν φυλακῇ, ἡ ἤλθετε πρὸς με. Τοῦ δὲ εἰπόντος, Κύριε, πότε σε εἴδομεν ἔτι, ἡ ἐπιστρέψαντα τὰ τοῦτα; ἀπεκρίνατο· Ἀμὴν, ἀμὴν λέγω ὑμῖν ἐφ' ὅσον ἐποιήσατε [illegible] τοῦ τοῦτο [illegible] ἐποιήσατε.

Κελεύσας δὲ παρὰ Ἡρῴδου, τοῦτον προθύρῳ ἐπιδεῖξαι, ὡς καὶ ἀπὸ νῦνον ἀπιέναι πρόσωπον κατεσκευασμένον τὴν χεῖρα τοῦ σπάθαν, καὶ ὡρεῖν χρεῖαν ἀθωΐστλαν ἡ φρίκιστον ἐν τῇ ὁδῷ πιστεύοντα ὅλαν (ὡς δικαίου ὄντα· ἡ γὰρ τὰ τοῦ ἁγίου Ἰωάν αὐτοῦ ἦν δικαίου) τοῦτον ἐπὶ ὄνου Ζαβαλὼν βαστάσαν, ἀπεστίθεσαν τῷ πυλῶνι, ἡ ἀπερχόμενον ἔλεγον τῷ Ἀββᾷ· Τίνα κρίνεις ἐν τῷ πυλῶνι ἄρρενα, ἡ ἀφίστασθαι ἀπ' αὐτοῦ· ἡ κλαυθμὸν, κόψαν αὐτόν.

Καὶ ὅτι τρεῖς ἦχον, ἢ τίνα ἄρρενα, κατασταθῆναι αὐτὸν ἐπιμελῶς αὐτοῦ ὡς χεὶ, ἡ γεῦσαι κλίνη, ἀνίπανον αὐτὸν, ἡ βρῶμα ἐπιτηδείοις διέτρεφον αὐτόν. Εἶδε χρεῖα ἐν τῷ ἀδυνατεῖν τὸν ἄρρενα, ἀναγκαῖον τῷ Ἀββᾷ, ἐν γὰρ, πρεσβύτερον, ἐποίησε αὐτὸν ἐλαίῳ κλόφυλλον ἀδυνατεῖν παρ' αὐτοῦ, ἡ ὁδίαις ἡμέραις ἀπέδωκεν αὐτὸν ὑγιῆ, τοῦ Θεοῦ αὐτῷ αὐτῷ συνεργοῦντος, καθὼς γύρεπαλαι, παλὶ τῷ ἐργαζομένῳ τὸ ἀγαθὸν, συνεργεῖ ὁ Θεός. Ἀνάνοα μὴ δὲ ἡ τόλμα παρὰ τοῦ ἐκείνου ἀδελφοῦ ὅλη ὅτιν προσφάτων ἐν πυρίᾳ! ἀπερχόμενον ὁ Ἅγιος, ἐν γνάφῳ αὐτὸν, ἡ ἐπιστεφόμενον, τῇ μὲν χερὶ ἀνοιγμένον τὸν τίμιον σταυρὸν ἐποίει· τῷ δὲ νῷ ἐκεῖνον εὔχετο λέγων·

(ἀναστῆναι)

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

ἀδελφῷ Ἔχειρε, οὐδὲν κακὸν ἔχων, κάτειθι εἰς τὴν ἐπαρχίαν. Ταῦτα δὲ εἰδὼς πέμπω, ἵν' ὥθὴν κινδυνεύσῃς τὴν ἄρρωστιαν, μὴ τὸ βίβλιον καταφάγῃς· οὐδὲ προσθήσεις τι ἀκούσας αὐτὸ ἀνήρ, τοῦ θεοῦ παρέχοντος δίψαν ἐχέτω μὴ κακὸν ἔχων.

Caput II. Ταῦτα οὖν ποιῶ τοῖς ἀδελφοῖς πᾶσι, αὐτὸς τὴν γλῶσσαν ἀναιδίζων, ἑαυτὸν τοιούτοις ἐπιχαλινώσας, ἵν' πολλάκις τὴν πόλιν αἴρειν αὐτόν. (ut saepe quinque dies cibo abstineret) Πλειόνων δὲ ὀχλούντων ὑπὸ δαίμονος, ἵν' νεύσῃς, τῶν γυναικῶν ὕδασιν τοῖς νέοις ἐνοχλούντων, καὶ ἐὰν μὴ ἀποκαφάμενοι ἐν ἐγκρατείᾳ ἀρωνίσωνται διόψιον τοῦ θεοῦ διὰ παντὸς, ἵνα αὐτὸν ἴδωσιν πολλῶν τοὺς πολιφάγας αὐτῶν, πέμπω ὑπόμνημα. Καὶ ταῦτα παρεγράψατο, τῶν ἐγκρατῶν, τῶν ἐπορκούντων, ἐν ἀγάπῃ, τῶν ταπεινοφρόνων, μὴ ἀπορῶ ἑαυτὸ διὰ τὸ πόδιον ἐπιτρέπειν· ἀλλὰ πέμπω ὅτι μὴ σύμφορον ἐνοχλοῦσθαι, ἄριστον δοξάζεται· μὴν μὴ εἰς τὴν πενταετίαν, οὐ τὴν δυναστείαν· μόνον μὴ ἴδῃς φύσει τὸ γάδιον, ἀλλ' ἀνθιράφῃ ὑπομένειν· Ὁ γὰρ εἰς τέλος ὑπομένων, θέλει συνθύσεται. Μόνον ἐπιχορεύσῃς πολλὴν ἐγκρατείαν ἑαυτὸν, ὥθὴν τραπῇς εἰς ὥφελθαι· βλέπει αὐτὸν ὁ θεὸς ἄρρωστα, ἀπορίζει τὴν χάριν αὐτοῦ, ἐνεύθερος αὐτὸν τὴν ψυχήν. Εἰ δὲ [illegible] γένοιτο, ἡμῶν πάλιν ἐπιζητεῖν αὐτὰ, ἄλλ' ἡμῶν μὴ ἀπορήσαντες ὑπόστῃς· ἀλλ' ὑπόλοιπον, ὅλον κρὸ θεὸν [illegible] κατὰ τὴν ἐξουσίαν. Ἐπιπρέπει γὰρ τὰ καθὰ Κυρίῳ, ὑπόμνησον τὴν Κύριον.

Μιὰν γοῦν ἡμέραν Ὑπάλιον, πάλιν πολλῶν ὑπὸ τὸ πόδιον, ἐν τοῖς πολλοῖς πεπόνοντα ἡμέρας ὅλας ἔπιον. Συνεκοινωνήσαμεν δὲ αὐτὸ, ἐν τὰ χείλη αὐτὸ τῷ ἐκεῖνον διεῤῥάφη. Ὁ ἰδόντες οἱ ἀδελφοὶ, διεσάφησαν τῷ Ἀρχιπαιδείτῃ. Ὁ δὲ παρασιωπήσας, ἀπὸ τοῦ νυκτερινοῦ ὠχοῦ πιεῖν ποτήριον οἴνου ἐνεῦ, ἐπὶ πάλιν φωνῶ αὐτὸν, Ὑπάλιε. Ὁ δὲ ἀπεκρίνατο, Εὐλόγησον. Λέγω αὐτῷ· Ἔσθι τὸ ῥόδιον, ἐν δεξάμενον πίστιν εὐλογίας ταύτην, οἶνον γὰρ οὐκ ὄλον πιστεύομεν. Ὁ δὲ, παρευθὺς φερόμενον, ἐν γινώσκων ὅτι ὑπάνω ἐνὸς παρεγράφετο, πέμπει δεξάμενον ἔπιον, ἀνιστέρον τὸ πόδιον γενόμενον.

Διηγοῦμαι δὲ ὅτι οἱ βάρβαροι ἀναιρεῖν ἐπιθέλουν τῇ θρόνῃ, ἐκλυθῆναι ἡμῶν τὸ παρίλλιον. καὶ ὁ θεὸς πάλιν ἐπιρασίζει τὴν δόξαν αὐτὸ, αὐτὸν ὠχόμενον, ἀπελθεῖν αὐτόν. Ἔχω γάρ τινα τρυφαλίαν, ὅθεν ἀνοικοδόμουν λίθον, ἐποίουν ἵνα πλυκάτον (πλυκῶ), ὅτι τοῦτο δοίπαν μοῦλαν, καὶ τὰ φεγγὶ φεγγίλλια σύρουσιν, συνοῦμον χάριν ἐπιβαίνειν τοῖς ἵππαις καὶ ἀναχωρῶ.

Καταπαύσαντες δὲ γινόμενοι, οἱ χριστοὶ πραιδεύθεν, δοῦπα μὴ ἔχοντες, ὡς τὸ Μοναστήριον προσέρχομαι, ἐκτοῦν τὰ πρὸς τὴν χρῆσιν.

(ἀναστῶ)

Ὁ δὲ ὡρισμένος ἀπερχόμενος ἐν τῇ Μεγαλοπόλει, ἔλεγεν τοῖς Ἰδαρείοις μετὰ παῤῥησίας, Πεινῶν οἱ πτωχοὶ περιπατοῦντες ἐν τῇ θράκῃ, καὶ ὀχλοῦσί με. ἀπορίαν αὐτοῖς ἀναδείξατε. Ἐκεῖνοι δὲ ἀνοήτως ὑπὲρ παρὰ πάντας, Ῥόδινον οἱ δοῦλοι τοῦ μεγάλου, ὃν οἱ διὰ Θεοδοσιούπολιν, πλοῖα γεμίζοντες σῖτον ὀνάριον, ἔπεμψαν αὐτῷ, ἵνα δίδωσιν αὐτοῖς.

Ἅμα γὰρ τοῦ εἰσιέναι ἐν τῇ πόλει, πάντες οἱ πλοῦσοι ἤρξαν αὐτὸν, ὅπως κῆπον ποιήσῃ ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, ἐπιδοχὴν αὐτῷ.

Τοιαῦτα γὰρ ἦν Ἰουδαῖος, ὑπὲρ πάντας ἦν ἐλλογιμώτατος ἐν πρόσωπον. Εἰ ὤφειλεν ὅλως τινὰ ἀδίκου, ἐνταῦθα πρόφασιν ἀδικεῖν. ἄρα δὲ ἐνοθεῖν, αὐτὸν δίκην, ὅλως δάκρυα ἀδικεῖν, μόνον γίνεται τῶν ἀδικούντων. Οἱ δὲ ἀφεδέξαντο ἔλεος αὐτόν, ἐν ἀνθρώποις δόξαν θεοῦ. ἀναδεῖξ ἐθαύμαζον, ὅλῃ ἀγεάλλεται ἦν ἰδιώτης, τοιαῦτα ἔλαβεν χάριν παρὰ Κυρίου.

Ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ πατὴρ τοῦ Ὑπατίου, ἐδίωξεν αὐτῷ εἰς πρᾶγμα γενέσθαι, ἐλθεῖν ἐν τῇ πόλει ἐν τῇ ἰδίᾳ χώρᾳ, ὥθεν ἀναβῆναι ἐν τῇ θράκῃ, καὶ ἐκβιάσασθαι τὸ μοναστήριον, οὗ ἦν ἡγούμενος Ἀλεξάνδρινος, ὡρᾶν ἐξίστη τοῦ ἑαυτοῦ υἱοῦ. Ἐν γὰρ κύρῳ ἐν τῷ συνοδικῷ πάντων.

Γνόντες δὲ οἱ μοναχοὶ ἔλεγον, ὅτι οὐκ ἐθέλει ἔλεγεν ὁ Ὑπάτιος. Καὶ πάντες ἐκάλεσαν τοῦ Ἀββᾶ, τὸν διὰ τοῦτο ἐκεῖνοι, ἐπὶ τὰ τοιαῦτα.

Ἀκούσας δὲ ἐκεῖνος τὸν ἑαυτοῦ πατέρα ἐλθεῖν, ὀλιγοβόλῳ γενέσθαι αὐτῷ. ἐπὶ πολὺ ἐβιάσθη, συνέλυσεν αὐτῷ ἐπιπαράκλησιν συνέβαλε, καὶ ἐκάθισε παρ' αὐτὸν τὸν κοίτον τοῦ κυρίου.

Γνόντες ὅτι χρεία ἐστὶν εἰς τὸ πρᾶγμα ἐπὶ τὸ βοηθῆσαι τῷ πατρὶ, ἵνα εὑρῶσιν οἱ ἀδελφοὶ ἐπὶ τῶν ἐνδυμάτων, τὸν γνωστὸν ἐκείνου τοῦ Ἀββᾶ αὐτῷ γεμάσαντες, διὰ τὸ χῶρον ἐν τῇ πόλει χρεωστοῦντα, παραλαβόντες τὸν Ἀρχιμανδρίτην(d), ἔρχεται σὺν τῷ πατρὶ ἐν τῇ πόλει. καὶ ἔφεραν σὺν αὐτῷ ἐν πρόφασιν Ἐλευθέρου(e) τινός, καὶ ἐν τὸ πρᾶγμα αὐτῷ βοηθῆσαν διὰ τοῦ θεοῦ, κατεχῆσαν πρόσπεμψιν ἐν τῇ ἰδίᾳ χώρᾳ. ἀπελθὼν δὲ αὐτὸν ἀνεπαύσατο ἐν εἰρήνῃ.

(d) Hinc inter Abbatem et Archimandritam ejusdem Monasterii superiorem, videtur discrimen et subordinatio quaedam notari posse; nisi malimus dicere Abbatis titulum adhesisse Jonae tamquam seniori, licet is ex quo Urbem frequentare et incolere caepit, Archimandritam sive Hegumenum in Monasterio suo ordinari curasset, cui omnes subessent.

(e) Palladius invita Chrysostomi meminit cujusdam Eleutheri, viri divitis sub Arcadio; et hujus fortassis suburbanum illud fuerit.

(ἀναβαθμῷ)

0323 234 θ' 7

Τῷ δὲ Ὑπαλίῳ γυνὴ μία τις ἀνωνύμως προσωμιλεῖτο ἀπὸ μὲν Τιμόθεος τοῦ υἱοῦ δὲ ἀν ἡ αὐτὸν εἶδε μόνον ἐπιθυμεῖν ἐστὶν ἀρετῆς, ὥστε διὰ τοῦτο καὶ δοῦναι τῷ Ὑπαλίῳ διὰ τὸν τῶν δούλων θεοῦ. Προσελίθη δὲ τοῦτον καὶ ἄλλον γαμβρὸν ἀπὸ μὲν Μοσχίου, ἡ ἐκείνου τριῶν ἀδελφῶν δούλων θεοῦ. Ὡνομάζετο ἔφυγον ἐν τῷ πρόσθεν, δίχα πρὸς αὐτὸν ὁ Ὑπάλιος· ἐμὲ συνέθεσα καὶ τὸ ὄρος οἰκεῖν, ἐκεῖ καὶ πόλιν. Ἀπεκρίνατο δὲ ἐκείνος· ἴδωμεν, καὶ ἄρτιν. Περάσαντες δὲ εἰς Χαλκηδόνα, ὕδωρ ἐπὶ ἀναπαύσεως, μετὰ ὄχλου, ἦ παιδάριον· ἡ ἐλθὼν τρία ταῦτα εἰρήνου ἀπορρόπτων, ἡ φοραμίριον πλοῦτον αὐτῷ, ἄπερ ἐκ πολέμου ὁ γαμβρὸς Ῥοφίνου... τὸ δὲ γαμβρίον κλέπτον, γαμήσαντα Αἰγύπτιον κατοικοῦντα. Τοῦτον Ῥοφίνος τιμωρούμενος, ἐπειδὴ αὐτὸ οἱ αἰχμάλωτοι, τὴν δίκην παρεῖδα καλεῖσθαι· ἡ ἐξεκαίετο τὸ φορεμβρίον ἔφυγον, ὅτι φαίνεται ὅλη γαμβρίον ἦν... Ἐλθὼν δὲ ὁ Ὑπάλιος ... καὶ εὐφήμησεν αὐτῷ... Ἀνδρωθεὶς δὲ οἱ δύο ἀδελφοὶ τῷ ἐλθὼν παρὰ τῷ, καὶ ὁ φόβος ἔχοντο μέχρι τῶν ἀνωμάλων ...

Δουλωθεὶς οὖν αὐτῷ γνησίῳ τῷ Κυρίῳ ἀγάπῃ ... τὸν ἐν χαμωνιαῖῳ μισθωτόν, ἡ παρεφύθησαν τῷ ἀδελφῷ, ὅτι Ὑπάλιος ὁ Τιμόθεος. Καὶ ὁ Ὑπάλιος ἐπαρχὴ γυναῖκα παρ' αὐτῷ, ἐν δὲ αὐτὸ ὁ τόπος. Ἐπιστοῦ δὲ τὸν πάσσα ἀναίρεσιν τῷ πατρὶ αὐτοῦ, ἐπιθυμῶν ἀθετεῖ, ἀλλὰ διοικεῖν, ὅτι τὸν Ὑπάλιον ἐν διοικήσει. Χρόνῳ δὲ θείῳ παραχωρεῖσαν αὐτῷ δίδωσι τὸ πρὸ τοῦ Ὑπάλιον, ἡ ὑφὴν ἀδελφὸν ἐν τῷ πρώτῳ αὐτὸ Μοῦν, ἀπέρχεται ὅτι αὐτὸ ἐστὶν θέλημα.

Ἐξερχόμενος δὲ αὐτῷ, ἔκλαιε ἔφυ παρέδοσιν, ὅτι παρεδόθη ὑπὸ δαίμονος, ἡ ἐμοὶ αὐτοῖς ἐπολέμησεν ὁ Ὑπάλιος, κατεκαυχᾶτο πρῶτα. Τί σοί ὄφελος; Καὶ πάθε δὲ παρεδόθη ὑπὸ δαίμονος, δίχα τῷ σὺ αὐτῷ. Κρατεῖν, ἐν αὐτῷ, ἡ ἀποτίμησεν ἀκφόβεσι εἰς τὴν Ἐκκλησίαν. Λαβὲ δὲ ὁ Ὑπάλιος ἔλαιον τῶν κακῶν, ἡ ἐξάφησον, ἔλαιον αὐτῷ, καὶ ἐθέσον Κύριον αὐτῷ ἐρεῖσον, ἡ γυνὴ ὁρίζει, ἀποδοθεῖσα αὐτοῖς.... Ὁ δὲ ἀνδρωθεὶς ἐξῆλθον εἰς τὸ Μοναστήριον, ἡ ἀποδοθεῖσα οἱ ἀδελφοὶ τὰ γυνόφη καὶ ὁ Ἀρχιεπίσκοπος, ἡ δόντες τὸν ἄνθρωπον τὰ ἄθλα, ἐξόφυγον τὸν θεόν, ἡ ἔδωκον, ὅτι πρὶν ἀναχωρῶν ἔνθα, ἐκφωνῶν χάριν ἐπαγάλλων ἔδωκεν αὐτῷ ὁ θεός.

Ὁ δὲ ἐπιθεὶς ἀπεκάφαλο, ἡ δουλεύων τῷ Κυρίῳ, ἐτελειώθη.

Ὑπάλιος δὲ παρεκάλεσεν τὸν κελδόμενον τὸν κρεμνίκιον, ἵνα δῷ αὐτῷ κελδόνδ ἐνοχᾶται.

Ὁ δὲ Τιμόθεος σὺν τοῖς ἄλλοις ἀδελφοῖς μικρὸν δὲ κελαθεῖν ἐξήλθον τὸν Ὑπάλιον.

(ἀνάστασις)

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Καὶ γνοῦν, ἐλυπήθησαν τὸν δοῦλον τοῦ Θεοῦ Ἰωάν. ἐν τῇ πόλει, ἐπέμψαν
προσκυνοῦντες αὐτῷ, ὅπως ποιήσῃ τὸν ὡσιώτατον Ὑπάτιον ἐλθεῖν πρὸς
αὐτοὺς ἀπὸ Θρᾴκης.

Ἐν τῷ μεταξὺ μανθάνει ὁ Ἀββᾶς Ἰωάν., βασιλεύων, ὁρᾷ ἐν νυκτὶ τὰ
δίκαια αὐτῷ. Ἐὰν μὴ ἔλθῃ ὁ Ὑπάτιον, οὐχ ὑγιαίνει· καὶ ταχύνει τὸν
τῶν ἀδελφῶν, ἵνα ἀπορίψωσι αὐτόν. Μαθόντες δὲ οἱ ἀδελφοὶ τὸ ἀποκαλυ-
φθὲν τῷ Ἀββᾷ, ὁ μὲν γνώμην, συναχθέντες παρακαλοῦσι αὐτὸν ἀπελθεῖν· ἡ
θέλοντος δὲ αὐτοῦ, βιασάμενοι ἀπορίπτουσι αὐτὸν μετὰ ἄλλων ἀδελφῶν.
Ὡς οὖν ἤλθεν, ἐν τῷ τόπῳ τῶν ὠχῶν ἐποίει τὴν τρίτην ὥραν. Εὐχο-
μένου αὐτοῦ, ἤκουσε φωνὴν ἐκ τοῦ ἀέρος λέγουσα· Ὑπάτιε ὑπαγε εἰς Φρ-
γίαν, τίθημι γὰρ σε εἰς φῶς ἐθνῶν ἐν ἰσχυρᾷ τυραννίδι. Φοβηθέντες,
ἔκλαυσαν καὶ πρόσταξαν δεῦρο καὶ πάλιν θεοῦ· ἀναμνήσθη αὐτῶν, ἤρξατο
ὁ Ὑπάτιον γογγύζειν ὡς παραιτούμενον· ὁ δὲ λέγει αὐτῷ· ἐὰν μὴ ἀπέρχῃ,
λέγει αὐτῷ. Τί δεῖ ἀνθρώπους, ποιεῖν ἢ μὴ καταποθῆναι.

Θεασάμενοι ἐκεῖνοι τὸν ἀγῶνα αὐτοῦ, ἐκέλευσαν βασιλεύοντα· μὴ
δυνάμενοι σχεδὸν μόνον δεδῶσι, ἀφῆκαν αὐτὸν ὁ Ὑπάτιον, ἐν ὠχῇ
ποιήσαν, ἔδωκεν αὐτῷ τροφὴν, ἐν ὠθίοις ἐκφεύγειν χίρας. Ἦν
γὰρ ὤρας μὲ γενόμενον· καὶ ὠρωγότερον σχῶν, μεθ' ἡμέρας
παρακαλεῖ ἀββᾶν Ὑπάτιον, ἵνα ἔλθῃ πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς
εἰς Φαυφινιανεῖς καθίσαν ἐν τῷ Ζιμόθιον, καὶ παρέμεν αὐτοῖς λέγων,
Ὅτι μὴ ἐνείχετο· κάμνοντι ἀλλήλοις προσπεσόντες ἐποίησαν εἰρήνην
καὶ κατεδίκασε δοιπὸν ἔχει κατέχει τὸν Ὑπάτιον, ἐν τῷ τόπῳ αὐ-
τῶν κατὰ τὴν νύκτωνν ὁ Κύριε, τοῦ δεδόντος αὐτῷ ἐκ τοῦ
ἀέρος· ἦν δὲ δοιπὸν ἐτῶν τεσσαράκοντα. --- (Τὴν δρᾶσιν τοῦ Ὑπατίου
Φαυφινιανεῖς ἴδε ἐν τῷ κεφ.) ....

Ὡνάσατο δὲ ὁ βασιλεὺς Ἰωάννης τὸν τῶν Ἑπτάνοσον (ὁ Χρυσόστομος), καὶ
ἐφρόντιζεν ἐν ἀγάπῃ τοῦ δεδόντος Θεοῦ (τοῦτον ἐν Φαυφινιανεῖς).

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ